

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

ALLAH'IN İKRAMI

*Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berekatuhu
Eûzû billâhi mine's-şeytânî'r-racim. Bismillâbirrahmânirrahim.
Vesselatu Vesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel evvelin vel ahirin.
Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayihina, Şeyh Abdullah
Dağıstani, Şeyh Nazım el Hakkani, destur. Ebu Eyub El Ensari, Medet
Tarikatun es sobbe vel hayru fî cemiyya.*

Tarikatımız sohbet üzerine kaimdir. Hayır cemiyettedir. Bu, iyi insanların cemiyetidir. Kötü insanların cemiyeti zaten baştan hayırsızdır. Allah'a şükür bizim cemiyetlerimizde, nereye gitsek iyi insanları arıyor, iyi insanlarla olmaya uğraşıyoruz. Epeyce bir seyahat oldu. Buraya (Eyüp Sultan Dergahı) normalde iki haftada bir geliyoruz ama neredeyse iki ay oldu geledik. Neyse, buralar yakındır da yine buluşuyoruz. Burada olmasa bizim öteki dergahlarda buluşabiliyoruz. Mühim olan kalplerin beraber olmasıdır.

Dünyanın her tarafına bu tohumları ekti Şeyh Efendi. Nereye gitsek hepsi aynı kalpte, aynı muhabbet devam ediyor. Şeyh Efendi'nin kerameti olarak bu yeter. İhvanların dağılmadan bir kişiye tabi olmaları hem Şeyh Efendi'nin kerameti hem de ihvanlara lütfudur. Keramet evliyalar da çoktur ama onlar izhar etmez. Onlar keramet sevmezler ama Allah kullarına istemeseler de verir.

Evliyanın biri çölde gidiyormuş. Susamış, kuyunun başına gelmiş. Su aşağıdaymış, Allah(c.c.) ikram olarak suyu evliyanın yetişeceği yere kadar çıkarmış. Evliya da demiş ki: "Allah'ım bu ikramdır ama ben keramet olmadan, Arabi beni döverek su verse daha memnun olurum". Sevmiyorlar kerametleri evliyalar ama gene de Allah(c.c.) ikram ediyor.

Şazeli tarikatı şeyhi Ebul Hasan El Şazeli Hazretleri'ne, "Senin bazı müritlerin uçuyor, bazıları suyun üzerinde yürüyor." demişler. O da "Kuşlar da uçar, denizde balıklar da sudan çıkmadan yüzer." demiş. Onlar da "Senin kerametinin nedir? Müritlerin böyle yapıyorsa, Allah bilir sen nasıl kerametler gösteriyorsundur?" diye sormuşlar. O da demiş ki: "**Allah benim altımdaki yeri açıp da yer beni yutmadığına göre, o en büyük keramettir.**" İşte o kadar nefsinin küçük görüyor, hiç de keramet meramet anlatmaya uğraşmıyor. "Yer yarıp da beni yutmuyorsa, benim gibi bir adam için en büyük keramettir" demiş.

Evliyalar böyledir, hiç umurları değil bu meseleler. Gene de Allah Azze ve Celle onlara her gittikleri yerde lütuflar verir. Dünyada büyük mevkideki insanlar için bir yere gitmeden önce her şeyleri hazırlanır. Nereye gidilecek, nereye uğrayacak, ne yapacaksa

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

planlanır, geçeceği yollar açılır. Havaalanında yahut başka yerde hiç beklemeden geçip gider. Mübareklere de Allah Azze ve Celle tarafından aynı şekilde insanlar, hizmetçiler tayin edilir. Her şey onlar için kolay olur. **Çünkü onlar sırf Allah içindir. Allah'ın dediğini tebliğ etmeleri için varlar. Allah'ın dediğini göstermek için varlar. Çile de çekse, sevinse de onlar için ayıdır.** Onlar için fark etmiyor.

Hazreti Ömer Efendimiz, **“Biz sıkıntı belasını çektik, bu bolluk belasını çekemedik.”** demiş. Yani sıkıntıyı çekmek daha kolay onlar için, rahatlık sevmiyorlar. Devamlı dünyada rahat olup da keyif yapmak istemezler. Yaptıkları hiç bir dakika boşa gitmesin diye uğraşırlar, odur maksatları.

Mübarekler bazen bakarsın birbirlerine de nispet yaparlar. Zünnun Mısır-i Hazretleri, Beyazıt Bistami Hazretleri'nin bir müridine: “Şeyhin ne yapıyor? Şeyhin yatıyor, kervan gidiyor. Nasıl iş böyle? Selam söyle şeyhine, böyle olur mu?” diye söyleyip haber göndermiş. Bazen de Şeyhler, evliyalar insanlara talim olsun diye birbirlerine birşeyler söylerler. Beyazıt da demiş ki : “Selam söyle mübareğe. Marifet, uyurken kervandan önce menzile yetişmektir.” Onlar eziyet çekip giderken, o uyur gibi gözüküyor ama onlardan önce menzile yetişiyor. Onlar uyuyor zannediyorlar ama o uyuduğu yerde onların önünde gidiyor.

Şeyh Efendi'nin de seneler önce gittiği yerler var. Bazı yerlere yirmi sene oldu gitmedi, bazılarında on beş sene oldu hemen hemen. Allah'a şükür bir gittik, orada hepsi aynı, hiç değişiklik yok. Orada şeyh yoktur, kimse yoktur dersin; hepsi Allah'a şükür Şeyh Efendi'nin talimatıyla, Şeyh Efendi'nin gösterdiği yolda çok güzel olarak ilerliyor. Bazı yerlere, hiç tahmin etmediğimiz yerlere, kimse yok diye gittik, maşallah çok güzel cemaatler olmuş. Yani bu da Şeyh Efendi'nin tasarrufu. Kendi de söylerdi, **evliya bu dünyayı değiştirdikten sonra yedi kat daha kuvvetli olur.** O haklıdır. Gözümüzle gördük, herkes de görüyor.

Nefsine uymayan insanlar Şeyh Efendi'nin yolunu devam ettirmek istedi, biat da aldı, sözümüzde durduk dediler. Tabi bazı nefesine uyanlar da olur yani, herkes melek değil. Şeyh Efendi onları da bırakmaz. Biat aldığınız vakit, o biat, Şeyh seni ölene kadar bırakmaz manasındadır. Son nefese kadar, Azrail'e teslim edene kadar, imanla çıkasın diye yanında durur.

Bir defa geldin mi ister hemen sözünden dön, ister on sene sonra dön, ister yirmi sene sonra; istediğin zaman bıraksan da ben vazgeçtim desen de biatımı aldım desen de artık sen bağlanmışsın. Farketmez onlar için, hiçbir şey mühim değil. Mühim olan onların kendi sözlerinde durmalarıdır. Onlar sözünde durur ama sözünde durmayan insanlar sonra mahcup olur. Çünkü saadet vaad ediyorlar. Biat aldığın vakit, seni

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

bırakmıyoruz diyorlar. Ayeti okuyor, “Kim ki bu sözünden döner; kendi nefesine uymuş olur, kendi nefesine zarar etmiş olur. Nefesine uyan da zarardadır”. Onlar en sonunda o kişiyi gene kurtarırlar ama tabi o mertebelere yetişemez. Her şeyin bir ecri var, sevabı var. Beş vakit namaz kılanla, beynamaz adam arasındaki fark gibidir. O da müslüman, o da müslüman.

Allah(c.c) söylüyor ki: **“Her kim namaz kılmazsa, ahirette her vakit için seksen sene namaz kıldırılacak.” Her bir vakit için! Düşün ki zaten insanın hayatı seksen sene. Seksen senede rahat rahat kılsan ne olur be kardeşim. Kıl, hiç zor değil yani. Zor olan şeytanın hilesidir. Seni kandırıp da namaz kıldırmas, oruç tutturmaz, zekatını verdirmez. Oruç tutan, namaz kılan bile zekatı nasıl vermeyeceğim diye düşünür. Hac desen, şimdi zaten bırakmıyorlar ki hacca gitsin, kurayla oluyor. En son da bir kelime-i şehadet kaldı. Onu da söyledi mi tamamdır artık.**

Bu şeytanın adamlarının gösterdikleri yol, yol değildir. Ne gösteriyorlarsa tam tersi. Birinci olarak, sen hürsün istediğini yaparsın. O hürriyet yalan. Hür dediği, yani şeytanın emrettiğine tabi olursun, ötekisine hür değilsin. İyilik yapma, namaz kılma, hiçbir şey yapma. İçki iç, zina yap, hırsızlık yap, ne yaparsan yap; hürriyet odur onlara göre. Öyle değil, öyle bir hürriyet yok. **Nefsini hür bırakırsan, ömür boyu seni kötülükten kötülüğe götürür. Dünyada da rezil olursun, ahirette de rezil olursun.**

Meşayihlerin gösterdiği yol Allah'ın yoludur, Peygamber Efendimiz'in yoludur. Güzel yol odur. Onu takip eden hiçbir zaman zararda değil. Dediğimiz gibi, dünya eziyetini bile sezmez insan. Mübarekler eziyet, cefa istiyorlar ki daha fazla nefsimiz bitsin, onun üstüne binelim. Hiçbir şikayet yok, en ufak bir ah bile demezler onlar. Onlar bu bizim insanlara hep talimdir.

İnsanlar gittikçe, senelerce bu mübareklerden uzak kaldı. Onların talimatlarıyla, talim ve terbiyeleriyle gösterdikleri yolu unuttu insanlar. Hep onun tersi çıktı. Sen hürsün, sen seçersin, seçilirsin, hepsi yalan. Onlara itibar etmeyin. Allah'ın verdiğini, Allah'ın yolunu takip edin, razı olun. Başımızda iyi insanlar olsun daima. Ona şükredelim. İyi kötü hepsini çektik ama iyiler geldi Allah'a şükür. İman ehlidir bunlar. Artık bunların vaktidir, başka gelmez inşallah. Çünkü zor günler gelmesi için şeytan hiçbir zaman pes etmez.

Allah Azze ve Celle kıyamete kadar vakit vermiş şeytana. “Sen istediğin kadar adam topla, af diledikten sonra ben de kalanları affederim. Tövbe etmeyenler cehenneme giderler. Ötekiler istedikleri kadar, dağlar kadar günah işleseler de tövbe istiğfar ettikten sonra hepsini affederim.” demiş. Allah affedicidir. Allah merhametlidir. İnsanlarda kimsede Allah'ın merhameti yok. Allah'ın merhametinden umudunuz kesilmesin. **“La**

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

İlahe İllallah Muhammeden Resulullah” dedikten sonra ne yaparsan yap gene cennete girersin.

Peygamber Efendimiz’in zamanında Dıhyetü’l-Kelbî vardı. Bu sahabe için Peygamber Efendimiz isterdi ki Müslüman olsun. Duası Peygamber Efendimiz’den geldi. O müslüman olsa 700 kişi müslüman olacaktı. Büyük bir kabilenin reisiydi. Allah(c.c.) Peygamber Efendimiz’in duasını kabul etti. Dediler ki Dıhyetü’l-Kelbî geliyor. Peygamber Efendimiz(s.a.v.) sevindi. Sahabeler sevinmedi fazla çünkü eskiden epeyce kötülük yapan bir insandı. Ama Peygamber Efendimiz, o gelince sahabeler ters bir söz etmesinler, yahut olmayacak bir hareket yapılmasın diye istedi.

O gelince hemen hoş geldin dedi Peygamber Efendimiz. Sırtındaki mübarek cübbesini serdi, otur dedi buraya. O mübarek de kaldırdı cübbeyi başına koydu, öptü. “Yok, ben bunun üstüne oturamam. İsterseniz şimdi burada kafamı kesin, isterseniz beni dövün, sövün ben buna müstehakım” dedi. Peygamber Efendimiz de “Neden böyle söyledin?” diye sordu. O da “Ben kralken yetmiş tane kızımı kendi elimle öldürdüm. Kibrimden dolayı bana kimse damat olmasın istedim, bu yüzden kızlarımı öldürdüm. Bunun affı olur mu?” dedi. Peygamber Efendimiz de baktı vahiy geldi kendisine. Vahiyde Allah azze ve celle “Bu altmış senelik küfrü, altmış senelik zulmü bir La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah deyince affediyorum. Bu yetmişini de affediyorum” diyor.

Allah affetmiş çünkü Müslüman olmadan öncedir yapılan. Müslümanlık olmadan önce ne yaparsan yap “La ilahe illallah” dedin mi anadan doğmuş gibi oluyor. Altmış senelik kötü bir hayat, yetmiş tane insanı öldürmüş ama Müslümanlıktan önce olmuş. Günde kaç tane “La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah” diyoruz, affetmez mi Allah Azze ve Celle?

Allah(c.c.) böyle bir müjde verdi ki korkmayın. Bütün insanlar sevin sin ki bu büyük bir müjdedir. Bu kadar yapılan şeyler affolunca; bizim günahlarımız, hatalarımız haydi haydi affolur. Onun için bu müjdedir. Herkes tövbe istiğfar etsin. Yeni baştan, her gün tövbe, istiğfar ederiz. Ne günahlar varsa Allah onları da sevaplara tebdil ediyor. Allah razı olsun.

Ve Min Allahu Tevfik

El Fatiha

Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri’ni (k.s.)

03 Mart 2015 Tarihli sohbeti / Eyüp Sultan Dergahı sohbetleri